

مهمترین راهبردهای تدوین آثار پژوهشی دانشگاه مذاهب اسلامی

نظر به اینکه معاونت پژوهشی و فناوری وضعیت منشورات و به‌ویژه پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشگاه مذاهب اسلامی را رصد کرده است، ضرورت برگزاری سلسله نشست‌هایی تخصصی با عنوان «**شورای تدوین و تعیین راهبردهای آثار پژوهشی دانشگاه مذاهب اسلامی**» با حضور استادان متخصص و صاحب‌نظر، در مسیر راهبری آثار پژوهشی، احساس گردید. این معاونت امیدوار است خروجی این نشست‌ها نگارش و تدوین آثار پژوهشی فاخر در زمینه مطالعات تقریبی باشد تا بتواند گامی مهم در جهت تولید ادبیات نوین و کاربردی در مفاهیم بیشتر و نهادینه کردن گفتمان تقریبی بردارد و در فضای حوزه و دانشگاه، رویکرد علمی و معرفتی فراهم سازد. در زیر‌گزیده مهم‌ترین راهبردهای تدوین آثار پژوهشی دانشگاه مذاهب اسلامی خواهد آمد، این راهبردها با تأکید ویژه بر نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها است، که ماحصل مباحثات و مذاکرات همین سلسله نشست‌ها می‌باشد:

الف) **توجه به رسالت دانشگاه مذاهب اسلامی می‌بایست سرلوحه تمامی آثار پژوهشی این دانشگاه باشد.** گروه‌های آموزشی دانشگاه ملزمند در تألیف و تدوین رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها به این اصل اولی توجه کنند و ساز و کارهای بایسته و کارا جهت هدایت و پابندی دانشجویان به این اصل در پیش گیرند. توجه به رسالت دانشگاه می‌بایست هم در عناوین رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها و هم در محتوای آثار مشهود باشد.

سایر آثار پژوهشی در هر قالبی که باشند ملزم به رعایت رسالت دانشگاه خواهند بود و شرط پذیرش آنها برای ارزیابی اولیه در دانشگاه مذاهب اسلامی، رعایت این اصل مهم است.

ب) **نوآوری آثار پژوهشی در چارچوب رسالت دانشگاه مذاهب اسلامی و توجه به تأثیرگذاری آنها با تکیه بر بنیة علمی قوی این گونه آثار، یک ضرورت اولی به‌شمار می‌آید.** تتبع بی‌هدف، ناروشمند در باب پژوهش‌های سابق یا شخصیت‌های تقریبی و قملفرسای‌هایی از این دست، جز تکرار مکررات و دور شدن از مأموریت دانشگاه چیز دیگری در بر نخواهد داشت. توجه به پیشینه آثار تقریبی هم به زبان فارسی و هم به زبان‌های دیگر کمک زیادی به ما برای دور ماندن از افتادن در دام دوباره کاری و موازی کاری، می‌نماید.

پ) **عناوین آثار پژوهشی دانشگاه مذاهب اسلامی، به‌ویژه رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها، می‌بایست ظرفیت لازم را برای انجام کار پژوهشی در راستای رسالت دانشگاه مذاهب اسلامی داشته باشند؛** لذا صرفاً افزودن واژگانی مانند «مقارنه‌ای»، «تطبیقی»، «تقریبی» و مانند آن، نمی‌تواند ملاک و معیار کار پژوهشی در چارچوب رسالت و مأموریت دانشگاه مذاهب اسلامی باشد. مراجع تأیید و ارزیابی عناوین آثار پژوهشی، رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها لازم است نسبت به رعایت این مهم توجه مضاعف و بایسته داشته باشد.

ت) **تیم هدایت و نظارت بر رساله‌ها، پایان‌نامه‌ها و طرح‌های پژوهشی می‌بایست در زمره کسانی باشند که از توان علمی و سابقه لازم برای راهبری این این‌سرخ آثار پژوهشی، برخوردار باشند؛** باید توجه داشت آن دسته استادانی که آشنایی دور با رسالت دانشگاه دارند و یا هنوز تعریف روشنی از «پروژه تقریب و تقارب میان مذاهب اسلامی» ندارند، توان هدایت و نظارت این گونه آثار را نخواهند داشت. به‌ویژه حضور استادانی که رویکردهای سیاسی، امنیتی، تبلیغی و یا فرقه‌ای در حوزه مطالعات مذاهب اسلامی، بر آثار مکتوب و شفاهی ایشان غلبه دارد، چه اهل تشیع باشند و چه اهل تسنن، در زمره تیم هدایت و نظارت آثار پژوهشی، ممکن است منجر به نتیجه مطلوب نگردد.

ث) آثار و متون پژوهشی دانشگاه مذاهب اسلامی می‌بایست «مسأله‌محور» و «روشمند» و به‌ویژه متصف و پایبند به رعایت «روش مطالعات مقارنه‌ای» باشند. به همین منظور می‌بایست گروه‌های آموزشی ضمن حساسیت بر پایبندی دانشجویان تحصیلات تکمیلی بر مسأله‌محوری در نگارش پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها، به انحای مختلف «روش مطالعات مقارنه‌ای/ تطبیقی» و نحوه کاربست آنرا به دانشجویان، به‌ویژه دانشجویان تحصیلات تکمیلی، آموزش دهند. معاونت پژوهشی دانشگاه می‌بایست با همراهی و همکاری گروه‌های آموزشی، نشست‌های علمی مختلف با حضور استادان متخصص در خصوص «روش و روش‌شناسی مطالعات مقارنه‌ای» در جهت تحقق مأموریت پژوهشی دانشگاه برای اعضای هیأت علمی، استادان مدعو و دانشجویان تحصیلات تکمیلی برگزار نماید تا هم باب بحث و تبادل نظر در خصوص این شیوه پژوهش باز شود و هم افق‌های کاربست آن برای همگان روشن شود.

